

[Poul Schlüter.]

skabe indtrykket af, at regeringen har dæmpet og skåret alt ned og har bremset væksten. Vi har lagt tingene til rette, så vi kan få en opbremsning i det offentliges forbrug, men det er jo netop for at muliggøre en yderligere ekspansion i erhvervslivet, og det kan hr. Ømann se af tal, som er ganske indiskutable.

Jeg skal ikke trætte med mange af dem, men siden det var et hovedpunkt i hr. Ømanns angreb på regeringen, må det være berettiget at nævne nogle. Hvis vi tager industriens investeringer, så var de i 1967 ca. 2,1 milliard kr., og de var dog vokset i 1970 til omkring 2,8 milliard kr. Ikke nok, men det er da ikke ringe. Tager vi eksporten, har vi oplevet en stigning på omkring 66 pct. over en 3 års periode; det er ikke nok, men heller ikke et ringe resultat og slet ikke stagnation. Og hvis vi tager antallet af beskæftigede i industrien, så var der i 1970 ansat omkring 54.000 flere end i 1967. Tager vi endelig nationalproduktet, ja, så har vi set tal, som viser os, at i hele OECD-området var væksten fra 1968 til 1970 på 4 pct., men den var dog på 5 pct. i Danmark.

Jeg nævner blot disse tal for at illustrere for hr. Ømann, at regeringen har ikke i den forløbne periode ført en økonomisk politik, der har skabt stagnation i Danmark, slet ikke. Men regeringen har måttet kæmpe med det problem, at uden en passende balance ville vi ikke kunne holde ekspansionstakten. Vi vil have balance, for det er grundlaget for en stadig sund og holdbar vækst i vor økonomi. Det forstår jeg at hr. Ømann altså er uenig med os i.

Niels Helveg Petersen: Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om de 8 milliarder tørv, men se på sagen fra en lidt anden synsvinkel, se på, hvorledes forholdene havde været, hvis socialdemokratiet havde fået tilslutning til at gennemføre disse udgiftkrævende forslag. Jeg ser helt bort fra dækningsproblemet, det kan hr. Grünbaum diskutere med hr. Poul Schlüter. Hvad ville der være sket, hvilken økonomisk virkning ville det have haft? Det ville have haft den økonomiske virkning, at stigningstakten i de offentlige udgifter var blevet en stærkere end den, vi nu har haft. Så meget tror jeg

dog, hr. Grünbaum vil medgive mig. Stigningstakten i de offentlige udgifter var blevet større, og hvilken betydning har det igen for den erhvervsmæssige udvikling? Når stigningstakten i de offentlige udgifter bliver større, og når hr. Grünbaum samtidig ønsker, og det har vi jo fået udtryk for, en stærkere stigning i det private forbrug — vi har jo beskattet folk, forstår jeg, så der ikke bliver nogen stigning i noget som helst — ja, så bliver der jo endnu mindre tilovers til de erhvervsmæssige investeringer. Konsekvensen af den politik, hr. Grünbaum har anbefalet, med en stærkere stigningstakt i de offentlige udgifter uden at ville holde igen på det private forbrug, ville naturligvis have ført til, at de erhvervsmæssige investeringer havde fået mindre, end de har fået nu.

Jeg vil gerne lige slå fast, at hr. Grünbaum ikke her i anden omgang bestred, at det var forkert at tale om svigtende investeringer. Der er ikke tale om svigtende investeringer, der er tale om, og det udtryk bruges gang på gang i den økonomiske årsoversigt, et højt investeringsniveau. Jeg tror ikke, man kan karakterisere det på nogen som helst anden måde.

Til slut blot et spørgsmål, som jeg mener valgkampen bl. a. bør bruges til at få belyst: disse generelle regler for, hvorledes kapitalen til erhvervslivet skal dirigeres, hvordan skal de indrettes? Jeg forstår, at kapitalen skal dirigeres til de erhverv, hvor der er mulighed for vækst og ekspansion. Så meget har jeg forstået, det står flere gange i hr. Grünbaums indlæg, men hvad er det for nogle, og hvad er det for nogle, der ikke har vækst og ikke har ekspansion? Jeg synes, både de, som skal have penge, og de, som altså ikke skal have noget, har krav på at få at vide af socialdemokratiet: hvad er det, den nye kapitaldirigering vil føre til, hvilke former for virksomheder vil den favorisere, og hvilke vil den ikke favorisere? Jeg synes ikke, at socialdemokratiet kan slippe for at give visse angivelser på det punkt.

Ømann: Til hr. Poul Schlüter vil jeg sige, at jeg ved ikke, om det er Keynes, der har opfundet finanspolitikken, men jeg ved, at det er VKR, der har misbrugt den.

Tænke på at forøge eksporten gør vi vel